

Arbeid i par eller små grupper

Dette kan skje på mange forskjellige måter, avhengig av temaet og formålet. Ofte vil det være ønskelig at gruppene blir sammensatt vilkårlig, f.eks. for å sørge for en bedre blanding av elever med forskjellige ferdigheter eller motivasjonsgrad. Det er en god idé å gjøre inndelingen i gruppene på en morsom, aktiv måte, slik at deltakerne allerede da blir motivert til å engasjere seg. F.eks. kan det deles ut små lapper som beskriver forskjellige stemninger (glad, sliten, nervøs, ...), slik at hver stemning forekommer et visst antall ganger, avhengig av hvor store gruppene skal være. Deltakerne skal nå bevege seg rundt i rommet og mime stemningen som de har fått tildelt. Alle som har den samme stemningen danner en gruppe ... etter at de har klart å finne hverandre. En måte å danne par på er å forberede fotokopier av tegneserier eller karikaturer som har med temaet å gjøre, slik at det finnes dobbelt så mange deltakere som bilder. Kopiene klippes i to og delene blandes godt sammen. Så får hver deltaker utdelt et halvt tegneserie bilde og må finne partneren som har den andre halvdel.

Ett av poengene med arbeid i små grupper er at deltakerne skal agere så selvstendige som mulig. Læreren/lederen burde være meget tilbakeholdende med å blande seg inn, men skal stå til rådighet for å svare på spørsmål. Gruppene bør helst få alle nødvendige forklaringer (ikke minst opplysning om hvor mye tid de kan bruke) før de setter i gang. Hvis det er ønskelig at en deltaker i gruppen senere skal presentere resultatet for resten av klassen, anbefales det at gruppene velger personen helt i begynnelsen slik at han/hun kan forberede seg på oppgaven.

I større diskusjonsgrupper kan det være ønskelig å velge en ordstyrer i tillegg til den som skal rapportere. Dette vil ikke bare bidra til et bedre resultat, men kan i tillegg være en utmerket øvelse i diskusjonskultur. Det vil være ordstyrerens oppgave å ivareta alle gruppemedlemmers rett til å si noe og å bli hørt. Han/hun skal også passe på at diskusjonen ikke avviker altfor mye fra temaet. Den største utfordringen for ordstyreren vil være å selv være tilbakeholdende og ikke misbruke sin autoritet til å kontrollere diskusjonens forløp.